

1980 APR

Egészségügyi Dolgozó 1

Dr. Laczkó

Zh

Budapest felszabadulásának 35. évfordulóján öten kapták meg a Pro Urbe kitüntést. A Fővárosi Tanács aranyérmét azoknak nyújtják át, akik kiemelkedően sokat tettek a városért. A kitüntetettek között volt dr. Laczkó Ede, a Bajcsy-Zsilinszky Kórház-rendelőintézet főigazgatója.

— Olyan szerencsés időszakban dolgozhattam, amikor seregnyi problémát kellett megoldanunk — mondja dr. Laczkó Ede. — Tüdőgyógyász lévén, elsősorban a tbc elleni küzdelemben vettem részt. Ez a hajdani népbetegség már visszasorult. Nem kevés feladatot adott az egészségügyi integráció is. Kórházunk szép sikereket ért el az elmúlt években... Egyébként mit is mondjon az ember ilyen elismerés átvételekor? — Igyekeztem tisztelegesen dolgozni és élni...

Változatos utat járt meg Laczkó doktor a főigazgatói kinevezésig. Kolozsvártól megkezdett tanulmányait Budapesten folytatta, s 1948-ban kapott diplomát. Röpke belgyógyászati klinikai tevékenység után az Egészségügyi Minisztériumba került, egyetemi referens lett. Néhány év múltán, 1953-ban, az Országos Korányi TBC Intézetben kezdték el orvos, majd adjunktus.

— A tüdőgyógyászatban Böszörményi Miklós professzort tekintetem mesteremnek. S még egy név jut eszembe — dr. Mosolygó Dé-

„A VÁROSÉRT”

nesé, aki a tbc elleni küzdelem irányítója volt a minisztériumban. Remek szervezőnek ismertük, de érzésem szerint nem kapott annyi megbecsülést, amennyit érdemelt volna.

Dr. Laczkó Ede 19 esztendeje került Kőbányára, a Bajcsy-Zsilinszky Kórház tüdőgyógyász főorvosa lett. Aztán sokáig az igazgató helyettese, 1977 januárjától pedig főigazgató.

E kórház is sokat változott az elmúlt évtizedekben. A 30-as években „szegényháznak” épült, de kórház lett belőle. A felszabadulást követően az István Kórház fiókindezeteként működött, majd kerületi, végül fővárosi vezető kórházzá vált. Az integráció során ide csatlakozott a kibővített rendelőintézet is.

— A kórház három nagy, zömében munkások lakta kerület, a X., a XVII. és a XVIII. — 250 ezer lakosának intézménye — tájékoztat a főigazgató. — Az elmúlt évek során a több mint ezerégyes intézetünkben teljessé vált a szakellátás. A megszüntetett tüdőosztály helyére új szülészeti került. A kerületi járóbeteg-ellátás mellett kiter-

jedt az üzemegészségügyi hálózat is: 90 ezer üzemi dolgozót látunk el. Közel 1400 dolgozónk — köztük 250 orvos — nagy szakértelemmel, kitartással végzi munkáját. A hozzánk került fiatal orvosoknak módjuk van alaposan megtanulni a szakmát nagy tapasztalatú vezető orvosainktól. Továbbképzésünk mindenekelőtt az alapellátást biztosító orvosi körzetekre terjed ki. Természetesen a szakmai műveltség mellett a kor követelményeinek megfelelően emelni szükséges a vezetésben részt vevők szervezői felkészültségét is. Nekik és nekem meg kell ismerkednünk a vezetéstudomány újabb és újabb eredményeivel.

Miként telik el egy nap? — A két legfontosabb helyszín az intézet és az otthonom. Amikor bejövök, mindig van mit csinálnom. Ha hazamegyek, akkor is sokáig tűnődöm, mit kell tennem holnap a kórházban... Kiröpültek a gyerekek. Az egyik lányom orvos, a másik vegyész lett.

Kedvenc időtöltésem? — A bel- és külpolitika egyaránt foglalkoztat, csaknem minden újságot elolvasok, amely

a kezem ügyébe kerül. E téren is szeretek naprakész lenni.

Problémáim? — Otthon nincsenek. Egyébként kórházunk és rendelőintézetünk ugyanazokkal a gondokkal küszködik, mint a fővárosi intézményhálózat többsége.

Terveim? — Nincsenek nagyratörő terveim. Elsősorban a lehetőségeket kell jobban kihasználni. Egyszerűsíteni kell a betegeknek a gyógyuláshoz vezető útját. Itt még akad feladatunk.

Például nagy erőfeszítéseket teszünk a párhuzamosságok megszüntetésére, hogy a körzeti orvostól a kórházon át a gyógyulásig zökkenőmentes legyen az út. El akarjuk érni, hogy egy vizsgálatot ugyanannál a betegnél olykor ne két-három helyen és alkalommal végezzék el munkatársaink. Sajnos, óriási a távolság a kórház és a rendelőintézet között s ez hátráltatja a közös munkát. Egyik belosztályunkon már bevezettük a folyamatos eljárást. A jövőben több osztályunk is hasonló rendszerben dolgozik majd.

★

Pro Urbe: a városért. A város köszönetét kifejező aranyérmét öten kapták meg az idén. A kitüntetést a főigazgató odatette a Felszabadulási Emlékérem, a Szocialista Hazáért Érdemérem, az Érdemes Orvos elismerések mellé. Közben azt mondja: „Amit tudok, továbbra is megteszem!”

Mécs G. László